USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 27. 10. 2003, č. X, o nároku na částečný invalidní důchod, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 9. 2010, č. j. 19 Cad 124/2003 - 304,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 10. 2003, č. X, o nároku na částečný invalidní důchod. Dále se domáhal vydání předběžného opatření a podal návrh na odkladný účinek.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 14. 9. 2010, č. j. 19 Cad 124/2003 - 304, žalobu zamítl (bod I. výroku). Tímto rozsudkem byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření (bod II. výroku) a žalobě nebyl přiznán odkladný účinek (bod III. výroku).

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost ze dne 29. 10. 2010, ve které žádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a to „jeho“ advokáta Mgr. Františka Drlíka.

O žádosti o ustanovení zástupce rozhodl Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 2. 10. 2010, č. j. 19 Cad 124/2003 - 332. Tímto usnesením krajského soudu nebyl stěžovateli ustanoven k jeho žádosti advokát pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 9. 2010, č. j. 19 Cad 124/2003 - 304, a to pro nesplnění podmínek podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. Proti uvedenému usnesení o neustanovení advokáta stěžovatel podal kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní

soud usnesením ze dne 23. 2. 2011, č. j. 6 Ads 146/2011 - 377, tak, že ji odmítl. Toto usnesení nabylo právní moci dne 9. 5. 2011.

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení, resp. požadovaného vzdělání je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Krajský soud v Ostravě proto správně vyzval stěžovatele usnesením ze dne 2. 12. 2010, č. j. 19 Cad 124/2003 - 335, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení této výzvy doplnil podání ve věci kasační stížnosti tak, že bude zastoupen advokátem ve smyslu požadavku § 105 odst. 2 s. ř. s., a dále uvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů kasační stížnost podává, konkrétní důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s., a údaj o doručení napadeného rozsudku. Stěžovatel byl řádně poučen o důsledcích nesplnění této výzvy.

Stěžovatel, jemuž byla výzva doručena dne 10. 12. 2010, na tuto výzvu soudu reagoval podáním z 10. 12. 2010, ale neodstranil vady kasační stížnosti ze dne 2. 7. 2010 a nepředložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, a to ani po usnesení Nejvyššího správního soudu, jímž byla jeho kasační stížnost směřující proti usnesení krajského soudu o neustanovení zástupce z řad advokátů soudem odmítnuta.

Za dané procesní situace tedy zbývá rozhodnout o kasační stížnosti stěžovatele ze dne 29. 10. 2010 proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 19 Cad 124/2003 - 304 ze dne 14. 9. 2010.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (ustanovení § 102 s. ř. s.), tuto kasační stížnost podal včas. Stěžovatel nicméně nesplnil jinou z podmínek řízení o kasační stížnosti stanovenou v ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení „stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.“

Krajský soud v Ostravě po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Nedostatek povinného zastoupení advokátem brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost odmítnout.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda

senátu